

1862-09-01

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Rosenvænget

Mentioned people:
H.C. Aggersborg
Meta Boisen
Peter Boisen
N. F. S. Grundtvig
Gitte Høyen
N.L. Høyen
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Archive:
Mappe 4 nr. 04

TRANSCRIPTION

Den 1ste September [1862]

Min kjære Mand!

Jo! jeg kunde jo nok vide at Du længtes, men nu har Du da ogsaa faaet Brev. Ja, min lille Mand jeg længes jo ogsaa nok, men det er dog ikke saa meget som jeg pleier; jeg glæder mig saa meget over din Reise, og saa ligger jeg roligt og har ingen Bekymringer for at de ikke sørger godt nok for Dig. Men paa den anden Side, tænker jeg saa meget paa, hvor kort Samlivet her er og paa, at jeg ikke har skjønnet nok derpaa, at jeg saa tidt er utaalmodig og, at vi to aldrig skulde sige hiananden et ondt Ord; jeg haaber paa at jeg skal blive bedre herefter. - Meta er saa mærkværdig stærk, hun havde talt meget med Jonna igaar uden Spor af Taarer; "Jeg er ikke Enke" siger hun "han er ikke saadan borte". siger hun Naar man har det hellige Fællesskab er man jo heller ikke saadan adskilt; men alligevel forstaar jeg hende ikke rigtigt; eller idet mindste synes mig, der er en Fare for at lade dvæle for stærkt ved Personligheden og de Forhold, som dog kun hører Verden til; Kun naar man er fuldkommen elsker (men naar er man det) at man

-2-

elsker Gud over alle Ting, tør man trygt hengive sig til sin jordiske Kjærlighed, forvissat om, at den da vil blive saadan forvandlet, at den kan faae Rum i Evigheden. - Jonna er reist i dag, jeg skal hilse fra hende; ogsaa Luise Dorthea er igjen borte, jeg havde glædet mig til at beholde hende endnu hele denne Uge, men saa kom der Bud efter hende, da hendes Moder ellers vilde blive ganske ene derude. Hun har været meget sød og yndig at have om sig.

Drengene er fremdeles flinke til at gaee i Vandet og de seer saa raske og fornøielige ud; naar der bare ikke var Læsning til! idenne Tid har L.D. læst med ham, men nu skal jeg igjen til at hærse med ham. Hvor er det deiligt at tænke paa alle de Herligheder Du nyder. oo ja! Det kunde være morsomt nok, at staae ved siden af Dig og nyde med, nu maa jeg nøies med Nydelsen paa anden Haand; ja, naar Du kommer hjem, faaer jeg vel lidt udførligen Fortælling om det Altsammen.- Jeg skal hilse og sige, at Marstrand er længe om at sende sit Brev; de er alle raske og har det godt, men fru M. længes grumme meget efter Brev, hun vil ikke skrive før hun har faaet.

-3-

Nu sidder jeg paa fjerde Uge og Du er borte paa tredie, saa har vi snart naaet Halvdeelen af begge Dele, hvor dog den Tid gaar! Jeg læste igaar en Prædiken af Grundtvig; hvor han dog altid finder de

mest slaaende Argumenter; at man dog kan være saa Tykhovedet, ikke at have saa simple og klare Svar paa rede Haand.

Det var om Fristelsen, der var naturligviis meget prægtigt i den, men det, der slog mig saa uimodsigeligt var, (til dem, der troe paa Jesu Guddommelighed og altsaa; at han er uden Synd) naar Jesus kunde blive fristet maa det jo være uden fra og uden det Onde i os. –

Ved Du hvad der faldt mig ind ved at læse Evangeliet var de kloge og de daarlige Jomfruer? at Olien maa være Troesbekændelsen; det man altid maae have hos sig sove ind med og vaagne med; altid have den i Hjærtet, saa kan jo Lampen aldrig slukkes for os; og naar vi ret har holdt fast ved den, og vor Bøn til Gud er inderlig, saa vil han vist ogsaa altid lade os beholde en indre Bevidsthed derom, selv om Sygdom og

-4-

legemlig Svaghed gjør det taaget for vort Blik. Jeg havde tænkt derpaa inden Boisens Død, men, da jeg saa hørte om, hvordan han midt i sin Vildfarelse sagde Troesbekændelsen saa reent og tydeligt, saa forekom det mig som en Bekræftelse paa min Følelse. –

Bølgerne skummer og Blæsten suser, men ellers er her saa stille, saa lydløst; Børnene er inde hos Aggersborgs, Solen skinner paa Stokroserne, her er meget yndigt. Det bliver deiligt, naar Din Stemme og dine Trin igjen lyder gjennem Huset, og jeg igjen kan see ind i Dine milde Øine.

Johansens reiser i morgen, derfor er de for sidste Gang ovre og lege med Christian; jeg har slet ikke seet dem, men faaer formodentlig en Afskedsvisit idag. Til Lykke paa onsdag! Hvor længe er det saa vi har været gift?

Hils Høyen; jeg saae Tante Gitte igaar Aftes da hun kom fra Hammeltofte, de hentede L.D. det var kun et Glimt, men idag kommer hun nok herud. Det gaaer fremad med Viktor.
Din G.

Egenlyk Smaghet gjør det langt
for rent Blik. Jeg havde tænkt derpaa
inden Bojseus Død, men, da jeg saa
hørte om, hvordan han miste sin
Lidelse, jegde Træstøtten, saa
reent og tydeligt, saa forekom det
mig igen en Bekræftelse paa min
Faldelse.

Bojseus skummer og Bletten paa
mine ølter er her paa fælle, paa Lydligt.
Bismene er inde hos Aggerborg, men
Jesumens paa Skovroffene, her er meget
yndigt. Det bliver deiligst naar Dine
Strubene og Dine Trin igjen lyde
sammen. Høft, og jeg igjen kan jeg ind i Dine
søde Dine.

Schnefers rejser i morgen, derfor er
de jo det sidste Gang omme et Lige med
Christiane; jeg har vist ikke følt dem,
men paa en færdig indly og affald
vist idet.

Det lykkes paa Onsdag! hvor Lange
er det paa vi har omme gætte?

Trils, Trøgen; jeg paa Tante Gite igen
efters da hun kom fra Træstøtten, og
de kendte L.D. det var en kære
et Glimt, men idet kommer hun
nok herud. Det synes paa med
Bret.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 4 Nr. 4

Den 18. September.
1862

Min kjære Mand!

Jeg, jeg kunde jo nok vide at Du Lange
tes, men nu her D. de offes paa Onsdag.
Ja, min Lide skal jeg Lange jo offes nok,
men det er dog ikke paa meget paa jeg
pleier; jeg glæder mig paa meget over den
Præst, og paa Lige jeg ved og her i egen
Bekymring for at de ikke forger godt
nok for Dig. Men paa den anden Side,
tænker jeg paa meget paa, hvor kort han
levet her er og paa, at jeg ikke har fjern.
net nok derpaa, at jeg paa lidt er utaal
modig, og at vi to dog aldrig skulle
hinanden et andet Øst, jeg haaler paa at
jeg skal blive bedre herafter. — Men er
paa markant, stærk, men kære, lidt me
get med Tante igjen under Spor af Træ,
jeg er ikke Ende, paa ham, men er ikke
færdig borte, ~~for~~ paa. Men man
har det kære, færdig paa er man jo
heller ikke færdig af paa, men allige
vel fortæller jeg kære, ikke rigtig, eller
det mindste synes mig, der er en fare for
et Lide borte for paa med Prospekt
og de Træstøtten, som dog kan være færdig
tidt; men naar man er fuldkommen
vist paa (men naar de man det) set man

[illegible]